

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו



סמוך לצינן הרב הקדוש
רבי שלמה מקרלין זצוק"ל הי"ד

| גליון 148 |

ראש השנה תשפ"ד

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

ראש השנה

תקיעת שופר - הרה"ק בעל הבית אהרן סיפר על הרה"ק רבי שלמה קארלינר ועל הברדיטשובר: אז זיי פלעגין האלטין די גמרא ראש השנה פאר תקיעות [-שהיו לומדים במסכת ראש השנה קודם התקיעות].

(דברי אהרן)

גילוי המדות - אחד מאנשי של הקדוש מקארלין זי"ע היה פארבער של גיווענט [-צובע בדים], ובכל שנה אחר ראש השנה היה הקדוש זי"ע אומר לו איזו גוון טוב בשנה זו, והיה צובע כן הצליל. ופעם אחת לא אמר לו, ועשה מעצמו, ולא כיון יפה. ואחר ימים נוראים שאל מהקדוש זי"ע איזו גוון יעשה, והשיבו כי העולם מתנהג עיי המדות שנמשך מלמעלה, ולפי המדה שנתגלה בשנה זו ככה נמשך טבע הגוון, כדאיאת בתקונים לבן מורה על חסד, אדום על גבורה וכו', ולפי המדה כך היה אומר לו הגוונים, ובשנה זו נתאחר לו ידיעתו, והודיע לו עתה מה לעשות, והצליל.

(כתיב קודש להרי"מ מידעור)

מחשבה - פעם אחת היה מתפלל הקדוש מקארלין זי"ע לפני העמוד בראש השנה, ומאחוריו בן כפר אחד שהיה צריך לו לטבול ולא טבל את עצמו, ובעוד טומאתו עליו היה מבלבל את הקדוש זי"ע במחשבתו, עד שנתיישב בלבו מאין אני יודע אז ער איז מיר מבלבל, טאמער בין איך אים מבלבל [-מנין לי שהוא מבלבל אותי, אולי אני מבלבל אותי], ועייז לא בלבלו עוד.

(שם)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

תקיעת שופר

בשם הצדיק הקדוש רש"ק זצ"ל: על ידי התקיעות מורידים האבות, שהיו מושלמים בתכלית השלימות, ובכן צריכים להתבייש בפניהם.

(בית אהרן)

עיטורי קדוש

בתכלית השלימות, צריכים אנו להתבייש מפניהם], והתחיל לברך ולתקוע בשופר. סיפור זה שמעתי מר' יצחק רדיבסקי ששמע זאת מחסיד אחד, שהחסיד הזה שמע מאחד שהיה בעת מעשה, והחסיד שהיה בעת מעשה, סיפר זאת לפני הבית אהרן מקארלין זי"ע. ואמר על זה הבית אהרן; וואיל איז די אויגען וואס זעהן דעם וואס זיינע אויגען האבין דאס גיזען [-אשרי להעינים שראות את מי שעיניו ראו זאת], ע"כ.

אמונה

הנה אנו אנשים פשוטים שאין לנו עינים לראות. אך אנו צריכים להאמין בזה שכן הוא, וידוע שאמונה גדולה מראיה, ומבואר בספרים הק' שבדורות הללו שאין רואים כלל, אך מאמינים, חביב הדבר כלפי מעלה יותר מהדורות הראשונים שכן ראו. וכאשר נאמין בכך אכן נבוא לידי בושה והתעוררות לתשובה.

התבוננות במידות

הנה אין די באמונה בעלמא, אלא צריך להמשיך את הדבר בפועל למעשה. כי הנה ידוע כי אברהם הכניס לזה העולם את מידת החסד, ויצחק את מידת הגבורה, ויעקב בא ומיזג ביניהם במידת התפארת. ועל כך רומזים התקיעות ואומרים, שיבוא כל אחד להתבונן בשפלות מידותיו, שמדת אברהם שהוא חסד-אהבה, מביא את האדם להתבונן היאך אצלו הוא מידת אהבה האם יש בו אהבת ה' או אהבה זרה. וכן מדת יצחק שהוא גבורה-יראה, מביא את האדם להתבונן האם הוא ירא את ה' או שיש בו יראה זרה. וכן במדת תפארת וכל המדות שבאדם.

כנגד האבות

מבואר בזוה"ק שהתקיעות הם כנגד האבות, וז"ל (פנחס רע"מ רל): תקיעה שברים תרועה, ואינון סימן מרכבה דאבהן, תקיעה דאברהם, שברים דיצחק, תרועה דיעקב, ע"כ. ובאריכות מבואר הדבר במאמר הזוהר שנהגים לאומר לפני התקיעות (אמור ח"ג צח): ומוסיף רבינו ואומר, שאין זה רק שהתקיעות מעוררים את מידתם בעולמות העליונים, אלא הם באים ממש לעולם הזה ועומדים לצדינו בשעה זו. ולכן כתב שצריך להתבייש בפניהם.

הנה יום זה הוא 'יום הרת עולם' בו נברא האדם, וכידוע שהאדם נברא בתכלית השלימות, כדכתיב 'האלקים עשה את האדם ישר', ורק שעל ידי מעשיו ופיתוי יצר הרע נתעקם וכבר אינו ישר. ובזו העת כשעומדים על ידינו האבות הק' - שהם נשאר ישרים בתכלית השלימות, אי"כ צריך להתבייש מאוד מפניהם ולהתעורר בתשובה לתקן המעשים. ואף מי שבעיניו הוא צדיק, אעפ"כ יודע הוא את שפלות מדרגתו שעדיין לא הגיע למדרגת האבות הק' העומדים לפניו.

הלא הם פה

סיפור נאה בענין זה מובא בספר קובץ אליהו (אות קג):

"הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע, אמר פ"א לפני התקיעות: "תקיעה" - נגד אברהם איבנו. "שברים" - נגד יצחק. "תרועה" - נגד יעקב. זייא זענין דאך דא [-הלא הם נמצאים כאן], והראה בידי על המקום ששם הם. והמשיך ואמר: זיי זענין דאך אוודאי גיוועהן בתכלית השלימות, מיר דארפין זיך שעמין פאר זיי [-הלא הם בוודאי היו

הצינן של הקדוש הזה - הוא ממש כמו שעומדים לפניו בחיים חיותו (הרה"ק ר' אשר מטטאלין)

מתקשרים לצדיק רבי שלמה מקארלין, ונושעים כבחייהם חיותו

מגוון אפשרות לשותפות בפעילויות הצדיק

הפצת מעיינות הצדיק • קירוב רחוקים בעיירת הצדיק • הכנסת אורחים בעירו של הצדיק

התקשרו עכשיו למרכז לודמיר - 04-30-10-900 | בעמדות נדרים פלוס' על שם 'לודמיר'

שילחו קווטל לצדיק לברכה וישועה בכל העיניים



תולדות אולם הכנסת אורחים

בית רבינו יתקה טהרה • בית הכנסת קאווע שטיבל

הצינן הקדוש על הצינן הקדוש הזה הוא ממש כמו שעומדים לפניו בחיים חיותו

סיפורה של הצלקת

מרבתייהם. גלגלי הרכבת שעטו על הפסים והרכבת התקדמה במהירות. בתחנות הבאות עלו לקרונות גויים רבים שנאלצו לעמוד באין מקומות ישיבה, כשהם שולחים מבטי שנאה מלאי טינה לעבר היהודים היושבים בנוח. באחת התחנות עלה אל הרכבת כומר זקן וכפוף, אך כגודל שפיפותו כך היתה גדולה שנאתו הארסית ליהודים. ראה הכומר כיצד יושבים להם בשלווה היהודים ואילו הגויים הנכבדים עומדים על רגליהם, וחמתו בערה בו. סימן הכומר הרשע לאחד מעובדי הרכבת שהסתובב בין הקרונות, לאות שייגש אליו.

“פוקד אני מתוקף תפקידי ומעמדי, כי על עובדי הרכבת להקים את כל היהודים הנמצאים כעת ברכבת, ולרכזם בקרון הראשון, צפופים אשר יהיו...” הוראתו של הכומר נפלה על אוזניים קשובות ולב רע שונא ליעקב, וכל היהודים הוכרחו לעקור ממקומם ולהידחס אל הקרון הראשון הצמוד לקטר, שם הועמדו צפופים ודחוקים.

מחנק והבל מילא את הקרון הדחוק לעייפה, עשרות יהודים עמדו בו חסרי אונים מכווצים יחדיו, הם ומשאותיהם, גופם היטלטל וקיפץ הנה והנה עם דהירתה המהירה של הרכבת.

ואז - - - נשמעו קולות רמים והדי שבר מחרישי אחרים. קרונות הרכבת התנתקו זה מזה, סטו מן הדרך ונפלו על צידם. חלקם התדרדר לתוך העמקים הפעורים מטה על כל יושביהם.

זעקות וצווחות עלו מכל כיוון, פצועים שכבו שרועים, לצד נטולי חיים. אסון ענק מימדים.

רק הקרון הראשון, זה המחובר לקטר ואשר בו מרוכזים היו כל היהודים כעונש וקלון - הוא זה אשר נותר שלם ויציב! כל יושביו והמוני עומדי הדחוקים, בריאים ושלמים נותרו וניצלו. בצערם הראשון קנו להם חיים ומפלט מן המוות.

נרגשים ביותר הרימו עיניהם השמימה ופתחו בשיר הודיה לבוראם הרחום שהצילם ושמרם מן האסון.

מיודענו ר' אשר החסיד הקרלינאי היה גם הוא ככל אחיו בריא ושלם, רק מכה אחת ספג במצחו מחמת הזעזוע של הרכבת, מכה שנותרה כסימן וזכר לנס לכל חייו.

ברקו עיניו של ר' אשר והוא זעק בהתלהבות:

“אחים! אחים! זכותו של הרבי הקדוש היא זאת אשר עמדה לנו ושמרה עלינו מכל רע! מי לנו כרבינו הגדול מבטל כל הגזירות!”

- - -

לרגל הילולת רבינו הקדוש ה'פרנקפורטער' - הרה"ק רבי ישראל בן הרה"ק רבי אשר - ב' דראש השנה תרפ"ב.

(ע"פ 'קארלינער אוצר')

צלקת גדולה עיטרה את מצחו של החסיד רבי אשר מטבריא, סימנה של מכה הגונה שספג אי אז ביום בו ניצלו חייו באורח נס, בזכותו של הרבי הקדוש רבי ישראל מסטאלין הינוקא'.

שגור היה על לשונו של ר' אשר מעשה הנס, והיה מרבה לחזור ולשנונו בחדרת קודש ורגש רב באוזני חבריו יושבי ה'קארלינער שול', בעת ההתוועדות בשבת אחים גם יחד. תמיד כאשר היה פותח בסיפור המעשה, היו דמעות עולות בעיניו וניצוץ יוקד של געגועים אל הרבי מרצד מביניהן.

וכה דבר המעשה:

חוסה היה רבי אשר בצל רבו ומסתופף בצילו ימים רבים בסטאלין העיר הקדושה. מארץ הקודש הגיע עד הנה לשהות תחת כנפי הרבי, כפי מנהגם של נקיי הדעת דארעא דישראל, שגולים היו לסטאלין במסע מפרך כדי לשתות מים זכים מבארו הזך של רבם הנערץ רבינו ר' ישראל מסטאלין - הינוקא' ולימים לאחר פטירתו נהגה שמו הטהור 'הפרנקפורטער' על שם מקום מנוחתו בעיר פרנקפורט.

יהי משחלפו מספר חודשים, הגיע עיתו של ר' אשר דגן לשוב אל ביתו ואל משפחתו, הממתנים לו בקוצר רוח לשובו ולאוצרותיו הרוחניים שקנה בצילא דצדיקא. ארו אפוא ר' אשר את מיטלטליו וחפציו ונכנס אל חדר הרבי לברכת פרידה, לבקש את ברכת הדרך לחיים ולשלום לבטחה ולשלווה.

“מדוע כה תמהר לדרוך?” שאל הרבי הקדוש את ר' אשר.

“זקוק אני להספיק את הרכבת הקרובה, בה אעשה את דרכי לנמל, שם תפליג האונייה בעוד פחות מיממה”, השיב ר' אשר חרש וביראת כבוד.

שוב שאל הרבי ותמה על מה ולמה החפזון הלזה ומדוע כה מוכרח הוא לנסוע דווקא ברכבת הקרובה. ושוב היה ר' אשר מתרץ את מעשיו כי מוכרח הוא להספיק את הרכבת הבאה דייקא, בשביל שיהיה סיפק בידו לעלות על סיפון האנייה שתיכף תרים את עוגנה ותצא לדרך אל ארץ הקודש.

לאחר שאלותיו של הרבי שחזרו על עצמן ותשובותיו והסבריו של ר' אשר, התרומם לפתע הפרנקפורטער מכסאו, כמו ניאות לאשר את הנסיעה, וליווה את חסידו וצעד עימו דקות ארוכות מעבר למפתן הבית ועד לעיבורו של הרחוב, כשלבסוף בירכו בברכה עמוקה שייסע לחיים ולשלום.

עננה כבדה התישבה על ליבו של ר' אשר. ליבו אמר לו כי אם הרבי ניסה להניא אותו מן הנסיעה ואם לא הייתה היא שלימה בעיניו - אות הוא כי דבר מה שאינו כשורה עלול להתרחש ולהתרגש בדרכה של הרכבת, ומי יודע איזה אסון קרב ובא. אולם מיד היה ר' אשר מגרש את חששותיו ופחדיו בבטחונו העז ואמונתו האיתנה בצדיק, שהרי אם לבסוף התרצה הרבי ונאות לנסיעתו, ובפרט לאחר הליוי המיוחד שליווהו מרחק רב - שוב אין ממה לחשוש ולפחד.

התיישב ר' אשר על מקומו ברכבת ולצידו עוד מאחיו היהודים שתפסו את ספסלי הרכבת בהיותם עולים בתחנותיה הראשונות. הסבו היהודים יחדיו ונהגו משהות נעימה זה לצד זה, בשיחת מרעים נעימה רוויית אמרי שפר ודיבורי חיזוק

חידת השבוע

ילדי רבינו שלמה

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

החיים בלודמיר

חידה: את מי ראה רבינו שלמה קדם תקיעת שופר?

הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחיג לקו לודמיר 02-301122, להכנס לשלוחות הילדים - שלוחה מספר 0,

ולפעל לפי ההוראות. בין הפותרים נכונה תגור זכות רכישת ספרים.

את התשובה יש לשלח עד ליום שני פרשת האזינו שמות הזוכים לשבוע זה, ירסמו אי"ה בעלון של פרשת בראשית.

הזוכה לפרשת כי תבוא: אברהם קילשטיין, אשדוד.

אוצרות ומשגים

הגדולה הבערת והייקודת, עם מדת האמת האיתנה בה דבק בכל כוחו.

הרבי הותיר לנו אמרות רבות ויסודות קדש, ביניהם: “דער גאנצער ייד איז דער האפאלט” - כל מהות היהודי הוא הכח לעצור ולהתאפק!

כמו כן יסד לנו רבינו כלל גדול באמונה ובטחון: “וואלטיק, זאלטיק - איז פפידה!” כלומר לעולם אין לאדם לחשב בלבו “חבל שלא פעלתי והתנהגתי בדרך שונה מזו שכבר עשיתי; אמירה כזאת היא פפידה גמורה! שהלא הכל היה גזור מאת הבורא יתברך ולא היתה לך יכולת לפעול אחרת.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל.

רבי ישראל מסטאלין ז"ע - הפרנקפורטער

ביום השני של ראש השנה תרפ"ב, נפטר הצדיק רבי ישראל מסטאלין, בנו של רבי אשר האדמו"ר הצעיר מסטאלין ונכדו של האדמו"ר הנזקן מקארלין בעל הביית אהרן.

רבי ישראל נולד ב"י כסלו תרכ"ט, ובהיותו בן ארבע שנים ושמונה חודשים התייתם מאביו והכתר לרבי על החסידים בעודו צעיר וינוקא. משך כחמשים שנה הנהיג רבינו ישראל את עדתו, והעידו זקני החסידים כי היו מסתופפים בצלו עשרות אלפים.

הרבי נהג להטמין ולהחביא מאין רואים את עבודתו הטהורה, אולם למרות זאת הרגישו הכל את קדשותו

אורחים בלודמיר בדרך לאומן

בימים אלו של ערב ראש לבואם של בניו אהוביו השנה, מופיעים ובאים כמו בחיים חיותו, ולכבודם בשערי לודמיר עיר הקודש מוגש מזון ומשקה בשפע קבוצות קבוצות מבני חסידי ויד נדיבה להשיב לב ונפש. ברסלב הי"ו, שעושים דרכם את התפעלותם מן האירוח אל אומן דרך הגבול הפולני בואכה אומנה. חסידי ברסלב מתקבלים בכבוד ומאור פנים בלודמיר, לרשותם עומד בית רבינו, בית הכנסת שבו, היכל התורה והמקווה. האורחים הנכבדים אף שמים פעמיהם להשתטח באוהלו של רבינו שלמה היושב ומצפה בחג הבעל"ט.

